Udskriftsdato: 15. april 2024

2016/1 LSF 49 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af udlændingeloven (Ændring af udvisningsreglerne m.v.)

Ministerium: Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet

Journalnummer: Udlændinge-, Integrations- og Boligmin., j.nr. 2016-10924

Fremsat den 9. november 2016 af udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg)

Forslag

til

Lov om ændring af udlændingeloven

(Ændring af udvisningsreglerne m.v.)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 412 af 9. maj 2016, som ændret senest ved § 10 i lov nr. 665 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 22, nr. 8,* ændres "§ 10, stk. 1, jf. §§ 1 og 2, eller § 10, stk. 2, i lov om våben og eksplosivstoffer eller § 43, stk. 4, jf. § 14, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 449 af 9. juni 2005 om våben og ammunition m.v.," til: "§ 10, stk. 1, jf. §§ 1 og 2, i lov om våben og eksplosivstoffer, § 57, stk. 4, jf. § 16, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1248 af 30. oktober 2013 om våben og ammunition mv. med senere ændringer, eller § 7, jf. §§ 1 og 2, i lov om knive og blankvåben m.v.".

2. I *§ 24 b, stk. 1, 1. pkt.,* indsættes efter »fordi dette«: »med sikkerhed«.

3. I § 24 b, stk. 3, 1. pkt.*,* indsættes efter »medmindre dette«: »med sikkerhed«.

4. I *§ 25 a, stk. 1, nr. 1,* ændres »eller lov om våben og eksplosivstoffer« til: »lov om våben og eksplosivstoffer eller lov om knive og blankvåben m.v.«.

5. *§ 26, stk. 2,* affattes således:

»"*Stk. 2.* En udlænding skal udvises efter §§ 22-24 og 25, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. dog § 26 b. "«

6. Efter § 26 a indsættes:

»"§ 26 b. For udlændinge, som er omfattet af EU-reglerne, kan udvisning kun ske i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed. "«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2017.

Stk. 2. Lovens § 1, nr. 2, 3 og 5, finder ikke anvendelse på lovovertrædelser begået før den 1. januar 2017. For sådanne lovovertrædelser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning og baggrund

   1.1 Indledning
   .

   1.2 Baggrund
   .

2. Ændring af udvisningsreglerne

   2.1 Gældende ret
   .

      2.1.1 Udvisning
      .

      2.1.2 EU-reglerne
      .

   2.2 Forslag om at indføre ordene "med sikkerhed" i afvejningsreglen i udlændin-
   . gelovens § 26, stk. 2

   2.3 Forslag om at indføre ordene "med sikkerhed" i reglerne om betinget udvis-
   . ning

   2.4 Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser
   .

      2.4.1 Den Europæiske Menneskerettighedskonvention
      .

      2.4.2 Øvrige internationale forpligtelser
      .

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

6. Miljømæssige konsekvenser

7. Forholdet til EU-retten

8. Hørte myndigheder mv.

9. Sammenfattende skema

1. Indledning og baggrund

1.1. Indledning

Med lovforslaget foreslås det, at ordene "med sikkerhed" igen indsættes i udlændingelovens § 26, stk. 2, således at en kriminel udlænding skal udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Som konsekvens heraf foreslås det endvidere, at ordene "med sikkerhed" indsættes i udlændingelovens §§ 24 b, stk. 1, 1. pkt., og 24 b, stk. 3, 1. pkt., om betinget udvisning, hvis der ikke er grundlag for udvisning.

Endvidere indeholder lovforslaget konsekvensændringer og en henvisningsopdatering.

1.2. Baggrund

Det fremgår af regeringsgrundlaget "Sammen for fremtiden" fra juni 2015, at regeringen ønsker at sætte ind over for udlændinge, der begår kriminalitet under deres ophold i Danmark.

Regeringen foreslår med dette lovforslag, at ordene "med sikkerhed" igen indsættes i udlændingelovens § 26, stk. 2, således at en kriminel udlænding skal udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Udlændingelovens § 26, stk. 2, fik sin nuværende affattelse ved lov nr. 569 af 18. juni 2012 om ændring af udlændingeloven, hvorved ordene "med sikkerhed" udgik af bestemmelsen. Før denne lovændring skulle der ske udvisning, medmindre dette med sikkerhed ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. lov nr. 758 af 29. juni 2011 om ændring af udlændingeloven.

Herudover indebar lov nr. 569 af 18. juni 2012 om ændring af udlændingeloven bl.a., at ordene "med sikkerhed" udgik af udlændingelovens § 24 b, stk. 1, 1. pkt., og § 24 b, stk. 3, 1. pkt.

Regeringen ønsker med lovforslaget at understrege, at det er uacceptabelt, at udlændinge misbruger deres ophold i Danmark til at begå kriminalitet. Flere kriminelle udlændinge skal udvises. Alene i de tilfælde, hvor det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal udvisning undlades. I sådanne tilfælde udvises udlændingen betinget.

Dette skal gælde enhver form for kriminalitet, der kan begrunde udvisning i forbindelse med en straffedom, der indebærer frihedsstraf. Det skal også gælde administrative udvisninger i tilfælde, hvor udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed, eller udlændingen må anses for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed.

Endvidere indeholder lovforslaget en bestemmelse, der tydeliggør, at udlændinge, som er omfattet af EU-reglerne, kun kan udvises i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed.

Endelig indeholder lovforslaget konsekvensændringer som følge af den foreslåede ændring af udlændingelovens § 26, stk. 2, og som følge af lov nr. 376 af 27. april 2016 om knive og blankvåben m.v., hvorved reglerne om knive og blankvåben mv. er blevet samlet i en ny selvstændig lov.

2. Ændring af udvisningsreglerne

2.1. Gældende ret

2.1.1. Udvisning

Udlændinge, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2 (asyl og beskyttelsesstatus), som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, kan udvises, hvis de idømmes ubetinget frihedsstraf for nærmere bestemte overtrædelser af navnlig straffeloven. Det gælder uanset frihedsstraffens længde og varigheden af udlændingens ophold i Danmark, jf. udlændingelovens § 22, nr. 4-8. I andre tilfælde kan der udvises ved ubetinget straf af mindst 3 års fængsel, ved mindst 1 års fængsel for flere strafbare forhold eller hvis den pågældende tidligere har fået en ubetinget frihedsstraf, jf. udlændingelovens § 22, nr. 1-3.

Udlændinge, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 5 år, kan ud over disse tilfælde udvises, hvis de idømmes ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller af mindst 6 måneders fængsel for flere strafbare forhold, eller hvis de tidligere har fået en ubetinget frihedsstraf, jf. udlændingelovens § 23, nr. 1-3.

Andre udlændinge, dvs. udlændinge, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 5 år, kan herudover udvises, hvis de idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf, jf. udlændingelovens § 24, nr. 2.

Med frihedsstraf sidestilles anden strafferetlig retsfølge, som indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, f.eks. dom til forvaring, dom til anbringelse i hospital for sindslidende og ungdomssanktion.

Bestemmelserne suppleres bl.a. af reglerne om administrativ udvisning, herunder udlændingelovens § 25 a, stk. 1, hvorefter en udlænding, der ikke har haft lovligt ophold i Danmark i længere tid end de sidste 6 måneder, kan udvises, hvis udlændingen uden for de i §§ 22-24 nævnte tilfælde er dømt for visse nærmere angivne lovovertrædelser, herunder overtrædelse af straffelovens § 244 og lov om våben og eksplosivstoffer, eller udlændingen over for politiet har erkendt overtrædelsen eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det strafbare forhold.

En afgørelse om udvisning træffes i to led. Først vurderes det, om det kriminelle forhold kan begrunde udvisning efter reglerne nævnt ovenfor. Er dette tilfældet, vurderes det konkret, om der er forhold, der taler imod udvisning. Denne vurdering tager udgangspunkt i udlændingelovens § 26.

Efter udlændingelovens § 26, stk. 1, skal det ved en afgørelse om udvisning efter §§ 25 a-25 c altid vurderes, om udvisning må antages at virke særlig belastende navnlig på grund af en række hensyn, der er anført i bestemmelsen, og som omhandler bl.a. udlændingens tilknytning til henholdsvis Danmark og hjemlandet samt udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold.

Efter udlændingelovens § 26, stk. 2, skal en udlænding altid udvises efter §§ 22-24 og 25, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Udlændingelovens § 26, stk. 2, skal anvendes i overensstemmelse med de danske myndigheders pligt til i forbindelse med en afgørelse om udvisning at inddrage hensyn, der følger af Danmarks internationale forpligtelser, herunder artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, betyder, at udlændinge, der er omfattet af §§ 22-24 eller 25, skal udvises, medmindre det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Efter udlændingelovens § 24 b, stk. 1, 1. pkt., udvises en udlænding betinget, hvis der ikke er grundlag for at udvise den pågældende efter §§ 22-24, fordi dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2. Dette gælder dog ikke, hvis udlændingen er omfattet af § 2 (EU-reglerne).

Bestemmelsen i § 24 b, stk. 1, 1. pkt., indebærer, at der altid skal ske betinget udvisning i tilfælde, hvor en udlænding er omfattet af §§ 22-24, men ikke kan udvises, fordi det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2.

Efter udlændingelovens § 24 b, stk. 3, 1. og 2. pkt., skal en udlænding, der er idømt betinget udvisning efter stk. 1, udvises, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, hvis den pågældende i prøvetiden for den betingede udvisning begår nyt strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter §§ 22-24, og der inden prøvetidens udløb foretages rettergangsskridt. Kan der ikke ske udvisning, jf. § 26, stk. 2, skal udlændingen udvises betinget på ny.

Bestemmelsen indebærer, at en udlænding, der tidligere er idømt betinget udvisning og i prøvetiden begår ny kriminalitet, der kan begrunde udvisning efter §§ 22-24, skal udvises. Udvisning kan kun undlades, hvis det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Hvis der ikke kan udvises som følge af Danmarks internationale forpligtelser, skal udlændingen udvises betinget på ny.

2.1.2. EU-reglerne

Udgangspunktet er, at udlændingelovens bestemmelser om udvisning også gælder for EU/EØS-statsborgere. EU-reglerne om fri bevægelighed mv. sætter imidlertid grænser for medlemsstaternes adgang til at udvise EU-borgere og deres familiemedlemmer.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (opholdsdirektivet) indeholder generelle principper for og beskyttelse mod udsendelse og er gennemført i dansk ret ved bekendtgørelse nr. 474 af 12. maj 2011 om ophold i Danmark for udlændinge, der er omfattet af Den Europæiske Unions regler (EU-opholdsbekendtgørelsen).

Endvidere er EU-rettens almindelige forrang afspejlet i udlændingelovens § 2, stk. 3, hvorefter reglerne om bl.a. udvisning kun finder anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, i det omfang det er foreneligt med disse regler.

Statsborgere i EØS-landene (Island, Liechtenstein og Norge) og i Schweiz samt deres familiemedlemmer er også omfattet af EU-reglerne om fri bevægelighed. Udlændingelovens § 2, stk. 3, finder derfor også anvendelse på disse statsborgere.

Udlændingemyndighederne og de danske domstole skal i hver enkelt sag, hvor der rejses spørgsmål om udvisning af en udlænding, der er omfattet af EU-reglerne, foretage en konkret vurdering af udvisningens overensstemmelse med EU-retten.

Udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, kan udvises af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed. Opholdsdirektivet, kapitel VI, artikel 27-33, indeholder de nærmere regler om medlemsstaternes muligheder for at begrænse retten til indrejse og ophold af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed.

Efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 38 skal afgørelser truffet efter udlændingeloven eller EU-opholdsbekendtgørelsen i forhold til EU-statsborgere og deres familiemedlemmer, jf. § 2, af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og kan udelukkende begrundes i vedkommendes personlige adfærd. Der må ikke lægges økonomiske betragtninger

til grund. En tidligere straffedom kan ikke i sig selv begrunde en sådan afgørelse. Den personlige adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse. Begrundelser, der ikke vedrører den individuelle sag, eller som har generel præventiv karakter, må ikke anvendes.

Efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 39, stk. 1, skal der ved afgørelse om ophør af opholdsret i medfør af bekendtgørelsen eller ved afgørelse om afvisning eller udvisning efter udlændingeloven af EU-statsborgere eller deres familiemedlemmer, jf. § 2, af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed tages hensyn til varigheden af den pågældendes ophold her i landet, den pågældendes alder, helbredstilstand, familiemæssige og økonomiske situation, samt sociale og kulturelle integration her i landet og tilknytning til hjemlandet og andre relevante hensyn.

Ifølge EU-opholdsbekendtgørelsens § 39, stk. 2, må der ikke træffes afgørelse om udvisning vedrørende en EU-statsborger eller dennes familiemedlemmer, jf. § 2, når de har opnået ret til tidsubegrænset ophold her i landet, medmindre det skyldes alvorlige hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed.

Endelig må der efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 39, stk. 3, ikke træffes afgørelse om udvisning vedrørende en EU-statsborger, medmindre afgørelsen er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed, hvis den pågældende har haft ophold her i landet i de 10 forudgående år eller er mindreårig, medmindre udvisningen er nødvendig af hensyn til barnets tarv som fastlagt i De Forenede Nationers konvention af 20. november 1989 om barnets rettigheder.

2.2. Forslag om at indføre ordene ”med sikkerhed” i afvejningsreglen i udlændingelovens § 26, stk. 2

Regeringen ønsker, at flere kriminelle udlændinge skal udvises.

Det foreslås derfor, at ordene ”med sikkerhed” indsættes i udlændingelovens § 26, stk. 2, således at der fremover altid skal ske udvisning efter §§ 22-24 og 25, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Er en udlænding omfattet af udlændingelovens §§ 22-24 eller 25, vil spørgsmålet om udvisning ene og alene afhænge af, om udvisning i det konkrete tilfælde med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Er dette ikke tilfældet, skal udlændingen udvises.

Dette skal gælde enhver form for kriminalitet, der kan begrunde udvisning i forbindelse med en straffedom, der indebærer frihedsstraf. Det skal også gælde administrative udvisninger i tilfælde, hvor udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed, eller udlændingen må anses for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed.

Det forudsættes, at domstolene i forbindelse med vurderingen af, om der skal ske udvisning, som i dag inddrager den relevante praksis fra bl.a. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Efter forslaget vil den klare hovedregel i udvisningssager således være, at udlændinge, der idømmes frihedsstraf for begået kriminalitet, udvises. Udvisning kan kun undlades, hvis udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Sigtet med ændringen er, at flere udvises.

I de tilfælde, hvor der kan være usikkerhed om rækkevidden af de internationale forpligtelser, vil det være op til domstolene at vurdere konkret, om udvisning vil være mulig inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser. Det er lovgivers udtrykkelige ønske, at udvisning skal ske, medmindre det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Der sigtes herved navnlig til EMRK artikel 8. I afsnit 2.4 fremgår forholdet til Danmarks internationale forpligtelser.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5.

Lovforslaget indeholder endvidere en bestemmelse, der tydeliggør, at udvisning af udlændinge, som er omfattet af EU-reglerne, kun kan ske i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed.

Den foreslåede bestemmelse vil udelukkende tydeliggøre den retsstilling, der i forvejen gælder for udlændinge, som er omfattet af EU-reglerne, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6, og til afsnit 7 om forholdet til EU-retten.

2.3. Forslag om at indføre ordene "med sikkerhed" i reglerne om betinget udvisning

Som det fremgår af afsnit 2.2, foreslås det, at ordene ”med sikkerhed” indsættes i udlændingelovens § 26, stk. 2.

Det foreslås i tilknytning hertil, at ordene ”med sikkerhed” indsættes i udlændingelovens § 24 b, stk. 1, 1. pkt., og § 24 b, stk. 3, 1. pkt. Det betyder, at en udlænding skal udvises betinget, hvis der ikke er grundlag for at udvise den pågældende efter §§ 22-24, fordi dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, og at en udlænding, der er idømt en betinget udvisning og i prøvetiden begår nyt strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning, skal udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

I de tilfælde, hvor en udlænding, der er udvist betinget, begår ny kriminalitet, skal det vurderes, om udvisning fortsat med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, eller om sagens omstændigheder har ændret sig på en sådan måde, at der nu kan ske udvisning af udlændingen.

Dette vil være tilfældet, hvis de forhold, der på tidspunktet for idømmelsen af den betingede udvisning medførte, at udvisning ikke kunne ske, ikke længere er til stede, således at udvisning ikke længere med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Tilsvarende vil gælde, hvis den nye kriminalitet er så grov, at den – alene eller sammenholdt med den tidligere begåede kriminalitet – efter en afvejning fører til, at udvisning ikke med sikkerhed vil stride mod Danmarks internationale forpligtelser uanset de personlige forhold, der tidligere bevirkede, at udvisning ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Fører Danmarks internationale forpligtelser med sikkerhed til, at der ikke kan ske udvisning af udlændingen ved ny kriminalitet inden for prøveperioden, skal der altid udvises betinget på ny, således at prøvetiden forlænges.

Det bemærkes, at reglerne om betinget udvisning ikke gælder for udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, jf. den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 24 b, stk. 1, 2. pkt.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2 og 3.

2.4. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser

Udvisning kan ikke finde sted, hvis det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. I den forbindelse er Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) med tilhørende tillægsprotokoller særlig relevant. FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder og FN's konvention om barnets rettigheder indeholder ligeledes relevante bestemmelser på dette område.

2.4.1. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

Ifølge praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (Menneskerettighedsdomstolen) har en stat ret til at kontrollere udlændinges indrejse og ophold på dens territorium. Det kan således udledes af praksis, at EMRK ikke garanterer en ret for en udlænding til at indrejse og opholde sig i et bestemt land, og at de kontraherende stater har beføjelse til – som led i deres opgave med at opretholde offentlig orden – at udvise en udlænding, der er dømt for en forbrydelse.

EMRK indeholder ikke regler, der direkte tager sigte på at regulere medlemsstaternes adgang til at udvise udlændinge på grund af et strafbart forhold. I den forbindelse har EMRK artikel 8 dog betydning.

Efter EMRK artikel 8, stk. 1, har enhver ret til respekt for blandt andet sit privat- og familieliv. Ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder, jf. artikel 8, stk. 2.

I det omfang, der med en konkret afgørelse om udvisning foretages indgreb i udlændingens privat- og familieliv, skal staten påvise, at betingelserne for indgrebet er opfyldt, jf. artikel 8, stk. 2.

Det følger af Menneskerettighedsdomstolens praksis, at indgreb i udlændingens ret til privat- eller familieliv skal stå i rimeligt forhold til de formål, indgrebet (udvisningen) skal varetage (proportionalitetsafvejning). Denne proportionalitetsafvejning foretages på baggrund af en samlet og konkret vurdering af en række elementer.

Efter Menneskerettighedsdomstolens praksis vil det i almindelighed være proportionalitetsafvejningen, der er afgørende for, om en udvisning af en kriminel udlænding vil være forenelig med EMRK artikel 8. Domstolen har i sagen *Maslov mod Østrig*, dom af 23. juni 2008, angivet retningslinjer for denne proportionalitetsafvejning, bl.a. med henblik på at vejlede de nationale domstole om anvendelsen af artikel 8 i udvisningssager. I dommens præmis 68 opregnes følgende kriterier:

- Den begåede kriminalitets art og grovhed.
- Varigheden af udlændingens ophold i bopælslandet.
- Tiden efter den begåede kriminalitet og den pågældendes adfærd i denne periode.
- De berørte personers statsborgerskab.
- Udlændingens familiesituation, herunder ægteskabets varighed og andre faktorer der viser familielivets effektivitet.
- Hvorvidt ægtefællen havde kendskab til kriminaliteten, da forholdet blev etableret.
- Hvorvidt der er børn i ægteskabet og i så fald deres alder.
- Alvorligheden af de problemer, den medfølgende ægtefælle i givet fald vil blive udsat for i udlændingens oprindelsesland.
- Børnenes bedste interesser og velbefindende, herunder navnlig alvorligheden af de vanskeligheder, som udlændingens børn med sandsynlighed vil møde i det land, som udlændingen udvises til.
- Fastheden af sociale, kulturelle og familiemæssige bånd med værtslandet og med modtagerlandet.

Menneskerettighedsdomstolen har også understreget, at den vægt, der må lægges på de enkelte kriterier, nødvendigvis varierer efter den enkelte sags konkrete omstændigheder, jf. dommens præmis 70.

Det følger endvidere af dommens præmis 71, at de relevante kriterier i sager om en ung person, som endnu ikke selv har stiftet sin egen familie, er følgende:

– Den begåede kriminalitets art og grovhed.
– Varigheden af den udvistes ophold i bopælslandet.
– Tiden efter den begåede kriminalitet og den pågældendes adfærd i denne periode.
– Fastheden af sociale, kulturelle og familiemæssige bånd med værtslandet og med modtagerlandet.

Ifølge dommens præmis 72-73 kan den pågældendes alder spille en rolle i anvendelsen af de nævnte kriterier. F.eks. må det tages i betragtning ved vurderingen af kriminaliteten, om den er begået af den pågældende som ung eller voksen. I relation til længden af personens ophold i værtslandet og fastheden af båndene til værtslandet gør det en klar forskel, om personen allerede kom til værtslandet i sin barndom eller blev født i værtslandet, eller om den pågældende først kom til værtslandet som voksen. Hensyn skal tages til den specielle situation, hvor den pågældende har opholdt sig det meste af barndommen eller hele barndommen i værtslandet og er opvokset og har modtaget sin uddannelse der, jf. præmis 74. Af dommens præmis 75 fremgår det, at der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om fastboende udlændinge, der er født i landet eller indrejst som børn og har tilbragt det meste af deres barndom og ungdom i landet.

Fra Menneskerettighedsdomstolens praksis om udvisning af kriminelle udlændinge kan i øvrigt nævnes følgende sager:

I *Boultif mod Schweiz*, dom af 2. august 2001, og *Amrollahi mod Danmark*, dom af 11. juli 2002, fandtes udvisningen uproportional, bl.a. af hensyn til ægtefælle og børn. De straffe, der var baggrund for udvisningen, var for Boultif's vedkommende 2 års fængsel for røverisk overfald, mens Amrollahi var idømt 3 års fængsel for narkotikasmugling. Det havde i sagen Amrollahi mod Danmark afgørende betydning, at klagerens danske hustru ikke kunne forventes at følge med ham til Iran ved en udvisning. Selv om dette ikke ville være umuligt, ville det medføre alvorlige vanskeligheder, bl.a. fordi hustruen hverken kunne sproget eller havde personlige kontakter i landet. Hertil kom, at hustruens særbarn havde nægtet at flytte til Iran, jf. Amrollahi, præmis 39-41. Det ville således i praksis være umuligt for dem at opretholde familielivet uden for Danmark, hvorfor en gennemførelse af udvisningen ville udgøre krænkelse af artikel 8.

Selv om proportionalitetsafvejningen som nævnt altid vil være konkret, kan der på baggrund af EMD's praksis med nogen forenkling opstilles tre hovedkategorier af sager om adgangen til at udvise kriminelle udlændinge efter EMRK artikel 8:

(1) Tilfælde af grov kriminalitet, hvor der næsten uanset familiemæssig eller anden tilknytning til opholdslandet vil være vidtgående adgang til udvisning, såfremt udlændingen har blot et minimum af reel tilknytning til sit oprindelsesland. I sager af denne karakter, hvor der forelå ganske stærk familietilknytning til opholdslandet, er udvisning fundet forenelig med artikel 8 i bl.a. *Boughanemi mod Frankrig*, dom af 24. april 1996 (senest idømt 3 års fængsel for alfonseri med skærpende omstændigheder og tidligere domme for indbrudstyveri og overfald), *Bouchelkia mod Frankrig*, dom af 29. januar 1997 (5 års fængsel for voldtægt og tyveri), *Boujlifa mod Frankrig*, dom af 21. oktober 1997 (15 måneders fængsel for tyveri, 6 års fængsel for væbnet røveri og 1½ års fængsel for røveri), *Benhebba mod Frankrig*, dom af 10. juli 2003 (2 års fængsel for narkotikakriminalitet samt tidsbegrænset indrejseforbud, tidligere 3 års delvist betinget fængsel for røveri og 9 måneders fængsel for indbrudstyveri), *Najafi mod Sverige*,

afvisningsafgørelse af 6. juli 2004 (15 måneders fængsel for røveri og våbenbesiddelse og 10 års fængsel for narkotikakriminalitet), *Cömert mod Danmark*, afvisningsafgørelse af 10. april 2006 (3 års fængsel for seksuelle overgreb på klagerens datter samt trusler), *Lagergren mod Danmark*, afvisningsafgørelse af 16. oktober 2006 (3 års fængsel for narkotikakriminalitet og bankrøveri), *Üner mod Holland*, dom af 18. oktober 2006 (7 års fængsel for drab samt tidsbegrænset indrejseforbud), *Kilic mod Danmark*, afvisningsafgørelse af 22. januar 2007 (to klagere idømt henholdsvis 8 og 10 års fængsel for drab og røveriforsøg, begge var tidligere straffet for bl.a. vold; sagen er refereret i U 2005.1766 H), *Onur mod Storbritannien*, dom af 17. februar 2009 (4½ års fængsel for røveri samt indrejseforbud med mulighed for tidsbegrænsning og tidligere straffet for indbrudstyveri mv.), *Mbengeh mod Finland*, afvisningsafgørelse af 24. marts 2009 (4 års fængsel for narkotikakriminalitet samt indrejseforbud på 5 år; klagerens hustru og barn kunne ikke forventes at følge ham til hjemlandet, men proportionalt i lyset af indrejseforbuddets længde), *Iyisan mod Storbritannien*, afvisningsafgørelse af 9. februar 2010 (13 års fængsel for narkotikakriminalitet; klageren havde boet i Storbritannien i 38 år, men havde bevaret betydelige sociale, kulturelle og familiemæssige bånd til hjemlandet, ligesom hans hustru talte sproget) samt *Zuluaga m.fl. mod Storbritannien*, afvisningsafgørelse af 18. januar 2011 (10 års fængsel for narkotikakriminalitet; klagerens kone og barns opholdstilladelser var afhængige af hans, og de havde alle bevaret en kulturel, sproglig og familiemæssig tilknytning til hjemlandet).

(2) Tilfælde af mindre alvorlig, men dog ikke ubetydelig, eller eventuel gentagen kriminalitet, hvor udvisningsadgangen fortrinsvis vil bero på en nærmere vurdering af udlændingens relative tilknytning til opholdslandet og oprindelseslandet, herunder dennes familiesituation. Som eksempler kan nævnes *Jakupovic mod Østrig*, dom af 6. februar 2003 (10 ugers og senere 5 måneders betinget fængsel for indbrudstyveri samt tidsbegrænset indrejseforbud; klageren havde traumatiske oplevelser i oprindelseslandet og ingen familie tilbage dér; artikel 8 var krænket), *Yilmaz mod Tyskland*, dom af 17. april 2003 (3 års fængsel for overfald og tidligere 1 år og 10 måneders betinget fængsel for banderøveri og røveriforsøg; udvisning ikke i sig selv uproportional, men artikel 8 krænket på grund af det hertil knyttede permanente indrejseforbud), *Keles mod Tyskland*, dom af 27. oktober 2005 (otte straffedomme over en 10-årig periode, heraf fire for alvorlige færdselslovovertrædelser; klager havde afsonet 10 måneders fængselsstraf samt modtaget advarsel om udvisningsrisikoen; udvisningen var ikke i sig selv uproportional, men artikel 8 krænket på grund af det permanente indrejseforbud), *Gomes mod Sverige*, afvisningsafgørelse af 7. februar 2006 (1½ års fængsel for systematisk og grov hustrumishandling; klageren havde beskeden familiekontakt i opholdslandet; udvisning med tidsbegrænset indrejseforbud var forenelig med artikel 8), *Andrews mod Storbritannien*, afvisningsafgørelse af 29. september 2009 (47 kriminelle forhold over 16 år, herunder indbrudstyveri, dokumentfalsk og trafikforseelser, samt at han opholdt sig ulovligt i landet i den væsentligste del af perioden; familielivet var etableret og udbygget under det ulovlige ophold) samt *Miah mod Storbritannien*, afvisningsafgørelse af 27. april 2010 (gentagne tilfælde af tyveri og indbrud for at finansiere et narkotikamisbrug; indrejste som 11-årig, blev misbruger som 16-årig, og begik de fleste forhold som ung voksen).

(3) Tilfælde, hvor udlændingens tilknytning til opholdslandet er særdeles stærk på grund af opvækst, langvarigt ophold, familiemedlemmer eller andre tilknytningsfaktorer, og hvor der derfor kun ved meget alvorlig kriminalitet vil foreligge så tungtvejende grunde til udvisning, at proportionalitetskravet anses for opfyldt. Hvis kriminaliteten har været mindre alvorlig, eller der er forløbet længere tid uden recidiv, siden den blev begået, vil tilknytningen i sådanne tilfælde normalt føre til, at udvisning anses for uproportional, i hvert fald hvis denne er forbundet med langvarigt eller permanent indrejseforbud. Som eksempel på statueret krænkelse af artikel 8 kan nævnes *Moustaquim mod Belgien*, dom af 18. februar 1991, *Beldjoudi mod Frankrig*, dom af 26. marts 1992, *Nasri mod Frankrig*, dom af 13. juli 1995, *Mehemi mod Frankrig*, dom af 26. september 1997, *Boultif mod Schweiz*, dom af 2. august 2001, *Amrollahi mod Danmark*, dom af 11. juli 2002, *Yildiz mod Østrig*, dom af 31. oktober 2002. Artikel 8 var tillige krænket i *Sezen mod*

Holland, dom af 31. januar 2006 (4 års fængsel for narkotikakriminalitet; der forelå særlige processuelle forhold og en mangelfuld vurdering af familiens tilknytning til oprindelseslandet), *Maslov mod Østrig*, dom af 23. juni 2008 (18 måneders delvist betinget fængsel for indbrudstyveri, afpresning og legemsbeskadigelse og 15 måneders fængsel for indbrudstyveri; klageren var udvist med tidsbegrænset indrejseforbud, hvilket blev anset for uproportionalt på grund af klagerens unge alder, kriminalitetens overvejende ikke-voldelige karakter samt særlige personlige forhold), *Mutlag mod Tyskland*, afvisningsafgørelse af 25. marts 2010 (2 år og 11 måneders fængsel for bl.a. grov vold idømt kort efter løsladelse fra afsoning af en dom på 1 år og 10 måneder for vold samt udvisning for bestandig vurderet proportionalt, uanset at klageren var født og opvokset i opholdslandet; volden var eskalerende og klageren havde begrænset tilknytning til personer i opholdslandet og en vis tilknytning til hjemlandet), *Bousarra mod Frankrig*, dom af 23. september 2010 (5 års fængsel for narkotikakriminalitet, vold, tvang og våbenbesiddelse; klageren havde ingen bånd til sit hjemland, som han forlod, da han var 3 uger gammel), *A. A. mod Storbritannien*, dom af 20. september 2011 (4 års fængsel for gruppevoldtægt begået, da han var 15 år gammel; udvisning under henvisning til forebyggelse af kriminalitet blev anset for uproportional, da den først blev iværksat 7 år efter domsafsigelsen og 5 år efter løsladelse, og da klageren i mellemtiden havde taget studentereksamen og universitetsuddannelse og ikke havde begået ny kriminalitet) og *Emre mod Schweiz*, domme af 22. maj 2008 og 11. oktober 2010 (sammenlagt 18½ måneds fængsel, hvoraf en del var betinget, for bl.a. simpel og grov vold, overfald, tyveri, røveri, hærværk, hæleri, trusler mv. samt udvisning med indrejseforbud for bestandig/10 år, hvilket blev anset for uproportionalt på grund af klagerens unge alder, at han var indrejst som 6-årig, og at han havde begrænset tilknytning til hjemlandet).

2.4.2. Øvrige internationale forpligtelser

FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder indeholder i artikel 12 et forbud mod vilkårlig nægtelse af retten til indrejse i eget land og i artikel 13 et krav om individuel prøvelse af en udlændings udvisningssag. Artikel 17 og artikel 23 beskytter retten til respekt for blandt andet familielivet.

Efter artikel 3, stk. 1, i FN's konvention om Barnets Rettigheder skal barnets tarv komme i første række i alle foranstaltninger vedrørende børn, hvad enten disse udøves af offentlige eller private institutioner for social velfærd, domstole, forvaltningsmyndigheder eller lovgivende organer. Efter artikel 9, stk. 3, skal deltagerstaterne respektere retten for et barn, der er adskilt fra den ene eller begge forældre, til at opretholde regelmæssig personlig forbindelse og direkte kontakt med begge forældre, undtagen hvis dette strider mod barnets tarv. Ved adskillelse som følge af blandt andet udvisning påhviler der deltagerstaten en række forpligtelser med henblik på at give oplysninger om det fraværende familiemedlems opholdssted, jf. artikel 9, stk. 4.

Det er Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriets vurdering, at lovforslaget er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ikke økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Det følger af artikel 21 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF), at enhver unionsborger har ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i traktaterne og i gennemførelsesbestemmelserne hertil.

Nærmere betingelser for udøvelse af retten til fri bevægelighed og ophold i medlemsstaterne for unionsborgere og deres familiemedlemmer er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (opholdsdirektivet).

Medlemsstaterne kan begrænse den frie bevægelighed og ophold for en unionsborger eller et familiemedlem uanset nationalitet af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, jf. opholdsdirektivets artikel 27, stk. 1. Efter opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, skal foranstaltninger truffet af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og kan udelukkende begrundes i vedkommendes personlige adfærd.

Det følger endvidere af bestemmelsen, at en tidligere straffedom ikke i sig selv kan begrunde anvendelsen af sådanne foranstaltninger, at den personlige adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, og at begrundelser, der ikke vedrører den individuelle sag, eller som har generel præventiv karakter, ikke må anvendes.

Det følger af opholdsdirektivets artikel 28, stk. 1, at der ved afgørelse om udsendelse med begrundelse i den offentlige orden eller sikkerhed, bl.a. skal tages hensyn til varigheden af den pågældendes ophold på værtsmedlemsstatens område, den pågældendes alder, helbredstilstand, familiemæssige og økonomiske situation, samt sociale og kulturelle integration i værtsmedlemsstaten og tilknytning til hjemlandet.

Der må ikke træffes en afgørelse om udsendelse vedrørende en unionsborger eller dennes familiemedlemmer, uanset nationalitet, når de har opnået ret til tidsubegrænset ophold på værtsmedlemsstatens område, medmindre det skyldes alvorlige hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed, jf. opholdsdirektivets artikel 28, stk. 2. Der må endvidere ikke træffes afgørelse om udsendelse vedrørende en unionsborger, medmindre afgørelsen er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed som fastlagt af medlemsstaten, hvis de har haft ophold i værtsmedlemsstaten i de ti forudgående år, eller er mindreårige, medmindre udsendelsen er nødvendig af hensyn til barnets tarv som fastlagt i De Forenede Nationers konvention af 20. november 1989 om barnets rettigheder, jf. opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3.

I forhold til den forslåede ændring af afvejningsreglen i udlændingelovens § 26, stk. 2, fremgår det af den foreslåede bestemmelse i § 26 b, at en afgørelse om udvisning kun kan ske i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed. Det indebærer, at der bl.a. skal tages hensyn til de ovenfor anførte betingelser i opholdsdirektivets artikel 27 og artikel 28.

Det bemærkes, at reglerne om betinget udvisning ikke gælder for udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, jf. den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 24 b, stk. 1, 2. pkt.

På den baggrund er det Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriets vurdering, at den foreslåede ændring af udvisningsreglerne er i overensstemmelse med EU-retten.

8. Hørte myndigheder mv.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den 3. oktober 2016 til den 31. oktober 2016 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatsamfundet, Amnesti Nu, Amnesty International, Børnerådet, Børns Vilkår, CFU – Centralorganisationernes Fællesudvalg, Danes Worldwide, Danmarks Biblioteksforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danner, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Industri, Dansk Røde Kors, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Tyrkisk Islamisk Stiftelse, Danske Advokater, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Danske Europabevægelse, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Den Katolske Kirke i Danmark, DIGNITY, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Finansrådet, Flygtningenævnet, Folkehøjskolernes Forening i Danmark, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Fredsfonden Færørenes Landsstyre, Naalakkersuisut (Grønlands Selvstyre), HK/Danmark, Indvandrermedicinsk klinik, Odense Universitetshospital, Indvandrerrådgivningen, Institut for Menneskerettigheder, Kirkernes Integrationstjeneste, KL, Landsforeningen Adoption & Samfund, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsorganisation af Kvindekrisecentre, Mellemfolkeligt Samvirke, PRO-Vest, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, Red Barnet, Refugees Welcome, Retspolitisk Forening, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Rådet for Etniske Minoriteter, Samtlige byretter, SOS mod Racisme, Udlændingenævnet, UNHCR, Ægteskab uden Grænser, 3F.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)

Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget vurderes at være i overensstemmelse med Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF), herunder artikel 21, og med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område mv.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring og henvisningsopdatering.

Efter udlændingelovens § 22, nr. 8, kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, udvises, hvis udlændingen efter straffelovens § 192 a, § 10, stk. 1, jf. §§ 1 og 2, eller § 10, stk. 2, i lov om våben og eksplosivstoffer eller § 43, stk. 4, jf. § 14, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 449 af 9. juni 2005 om våben og ammunition m.v., idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

Bestemmelsen angår således bl.a. udvisning i forbindelse med ubetinget frihedsstraf efter regler i våbenloven eller våbenbekendtgørelsen.

Reglerne om knive og blankvåben mv. har hidtil været omfattet af våbenloven og våbenbekendtgørelsen,

men er ved lov nr. 376 af 27. april 2016 om knive og blankvåben m.v. blevet udskilt og samlet i en ny selvstændig lov.

Våbenlovens § 10, stk. 2, og reglerne i våbenbekendtgørelsen i forhold til knive og blankvåben mv. er nu indeholdt i § 7, jf. §§ 1 og 2, i lov om knive og blankvåben m.v.

Bekendtgørelse om våben og ammunition mv. er ændret en række gange siden 2005. Den seneste udgave af bekendtgørelsen er bekendtgørelse nr. 1248 af 30. oktober 2013 med senere ændringer.

Der er indholdsmæssigt sammenfald mellem § 43, stk. 4, jf. § 14, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 449 af 9. juni 2005 og bekendtgørelse nr. 1248 af 30. oktober 2013 med den ændring, at reglerne om knive og blankvåben mv. i § 14, stk. 1, nu er indeholdt i § 2 i lov om knive og blankvåben m.v. Ændringen er således en ren henvisningsopdatering.

Det foreslås derfor at ændre henvisningerne i § 22, *nr. 8*, i overensstemmelse hermed.

Til nr. 2

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 24 b, stk. 1, 1. pkt., skal en udlænding udvises betinget, hvis der ikke er grundlag for at udvise den pågældende efter §§ 22-24, fordi dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2.

Efter den foreslåede ændring af udlændingelovens *§ 24 b, stk. 1*, *1. pkt.*, indsættes ordene "med sikkerhed" i bestemmelsen.

Dette betyder, at en udlænding udvises betinget, hvis der ikke er grundlag for at udvise den pågældende efter §§ 22-24, fordi dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring af udlændingelovens § 26, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 5.

Der henvises til lovforslagets afsnit 2.3.

Til nr. 3

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 24 b, stk. 3, skal en udlænding, der er idømt betinget udvisning efter stk. 1, udvises, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, hvis den pågældende i prøvetiden for den betingede udvisning begår nyt strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter §§ 22-24, og der inden prøvetidens udløb foretages rettergangsskridt. Kan der ikke ske udvisning, jf. § 26, stk. 2, skal udlændingen udvises betinget på ny. Prøvetiden fastsættes efter reglerne i stk. 2.

Efter den foreslåede ændring af udlændingelovens *§ 24 b, stk. 3*, *1. pkt.,* indsættes ordene "med sikkerhed" i bestemmelsen.

Dette indebærer, at en udlænding, der tidligere er idømt betinget udvisning, og som i prøvetiden begår ny kriminalitet, der kan begrunde udvisning efter §§ 22-24, skal udvises. Udvisning kan alene undlades i tilfælde, hvor dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, og i så fald skal den pågældende på ny udvises betinget.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring af udlændingelovens § 26, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 5.

Der vil fortsat ved betinget udvisning skulle fastsættes en prøvetid på 2 år, jf. den gældende bestemmelse i § 24 b, stk. 2.

Ved prøvetidens udløb bortfalder den betingede udvisning. Det strafbare forhold, der ligger til grund for den betingede udvisning, kan dog også efter prøvetidens udløb tillægges betydning. Tidligere domme for strafbare forhold kan således efter retspraksis tillægges betydning i forbindelse med proportionalitetsafvejningen i en senere udvisningssag.

Udvises udlændingen ikke som følge af Danmarks internationale forpligtelser, skal domstolen altid udvise udlændingen betinget på ny, således at prøvetiden forlænges i overensstemmelse med § 24 b, stk. 2.

Der henvises til lovforslagets afsnit 2.3.

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvensændring.

Efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, nr. 1, kan en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, udvises, hvis udlændingen uden for de i §§ 22-24 nævnte tilfælde er dømt for overtrædelse af § 42 a, stk. 7, 4. pkt., jf. § 60, stk. 1, straffelovens §§ 119, 244, 266, 276-283 eller 290, toldlovens § 73, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, eller lov om våben og eksplosivstoffer, eller udlændingen over for politiet har erkendt overtrædelsen eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det strafbare forhold.

Der er således adgang til administrativ udvisning ved bl.a. overtrædelse af lov om våben og eksplosivstoffer (våbenloven).

Reglerne om knive og blankvåben mv. har hidtil været indeholdt i bl.a. våbenloven, men er ved lov nr. 376 af 27. april 2016 om knive og blankvåben m.v. blevet udskilt og samlet i en ny selvstændig lov.

Det foreslås derfor at tilføje lov om knive og blankvåben m.v. i § 25 a, stk. 1, *nr. 1*.

Til nr. 5

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 26, stk. 2, skal en udlænding udvises efter §§ 22-24 og 25, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Udlændingelovens §§ 22-24 omfatter udlændinge, som begår kriminalitet, der kan begrunde udvisning i forbindelse med en straffedom, der indebærer frihedsstraf. Der henvises til lovforslagets afsnit 2.1.1.

Udlændingelovens § 25 omfatter udlændinge, som udvises administrativt, fordi udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed eller må anses for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed.

Med den foreslåede affattelse af udlændingelovens *§ 26, stk. 2*, indsættes ordene "med sikkerhed" i bestemmelsen, således at en udlænding skal udvises efter §§ 22-24 og 25, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Efter den foreslåede ændring vil den klare hovedregel i udvisningssager således være, at udlændinge, der idømmes frihedsstraf for begået kriminalitet, eller som udvises administrativt, idet udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed eller for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, udvises. Udvisning kan kun undlades, hvis udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Sigtet med ændringen er, at flere udvises.

I de tilfælde, hvor der kan være usikkerhed om rækkevidden af de internationale forpligtelser, vil det være op til domstolene at vurdere konkret, om udvisning vil være mulig inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser. Det er lovgivers udtrykkelige ønske, at udvisning skal ske, medmindre det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Der sigtes herved navnlig til EMRK artikel 8.

Endvidere tilføjes ordene "jf. dog § 26 b". Der henvises herved til den foreslåede bestemmelse i § 26 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, der præciserer, at udvisning kun kan ske i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed.

Der henvises til lovforslagets afsnit 2.2.

Til nr. 6

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse, at for udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, kan udvisning kun ske i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed.

Den foreslåede bestemmelse tydeliggør retsstillingen i forhold til udvisning af udlændinge omfattet af EU-reglerne, jf. navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholdes sig frit på medlemsstaternes område mv. (opholdsdirektivet).

Den foreslåede bestemmelse vil udelukkende tydeliggøre den retsstilling, der i forvejen gælder for udlændinge, som er omfattet af EU-reglerne, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3.

For en nærmere beskrivelse af om reglerne om udvisning af udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, henvises til afsnit 2.1.2.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2017.

Efter *stk. 2*, finder udlændingelovens § 24 b, stk. 1, 1. pkt., § 24 b, stk. 3, 1. pkt., og § 26, stk. 2, som ændret ved lovforslagets § 1, nr. 2, 3 og 5, alene anvendelse for lovovertrædelser begået efter lovens ikrafttræden. For lovovertrædelser begået før lovens ikrafttræden finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Det betyder, at den foreslåede affattelse af udlændingelovens § 26, stk. 2, hvorved ordene "med sikkerhed" indsættes i bestemmelsen, alene gælder i forbindelse med udvisning som følge af lovovertrædelser, der er begået den 1. januar 2017 eller senere.

Tilsvarende finder den foreslåede indsættelse af ordene "med sikkerhed" i udlændingelovens § 24 b, stk. 1, 1. pkt., og § 24 b, stk. 3, 1. pkt., om betinget udvisning alene anvendelse for lovovertrædelser begået den 1. januar 2017 eller senere.

De hidtil gældende bestemmelser i udlændingelovens § 24 b, stk. 1, 1. pkt., § 24 b, stk. 3, 1. pkt., og § 26, stk. 2, finder anvendelse for lovovertrædelser, der er begået inden den 1. januar 2017.

Til § 3

Efter udlændingelovens § 66 gælder loven ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Den foreslåede bestemmelse, der vedrører lovens territoriale gyldighedsområde, betyder, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvist i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bilag

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering	*Lovforslaget*
	§ 1
	I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 412 af 9. maj 2016, som ændret senest ved § 10 i lov nr. 665 af 8. juni 2016 om ændring af integrationsloven og forskellige andre love, foretages følgende ændringer:
§ 22 En udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, kan udvises, hvis	
1-7) ---	
8) udlændingen efter straffelovens § 192 a, § 10, stk. 1, jf. §§ 1 og 2, eller § 10, stk. 2, i lov om våben og eksplosivstoffer eller § 43, stk. 4, jf. § 14, stk. 1 i bekendtgørelse nr. 449 af 9. juni 2005 om våben og ammunition mv. idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.	**1.** I *§ 22, nr. 8,* ændres "§ 10, stk. 1, jf. §§ 1 og 2, eller § 10, stk. 2, i lov om våben og eksplosivstoffer eller § 43, stk. 4, jf. § 14, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 449 af 9. juni 2005 om våben og ammunition m.v.," til: "§ 10, stk. 1, jf. §§ 1 og 2, i lov om våben og eksplosivstoffer, § 57, stk. 4, jf. § 16, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1248 af 30. oktober 2013 om våben og ammunition mv. med senere ændringer, eller § 7, jf. §§ 1 og 2, i lov om knive og blankvåben m.v.".
§ 24 b En udlænding udvises betinget, hvis der ikke er grundlag for at udvise den pågældende efter §§ 22-24, fordi dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2. dette gælder dog ikke, hvis udlændingen er omfattet af § 2 (EU-reglerne).	**2.** I *§ 24 b, stk. 1, 1. pkt.,* indsættes efter "fordi dette": "med sikkerhed".
Stk. 2. ---	
Stk. 3. En udlænding, der er idømt betinget udvisning efter stk. 1, skal udvises, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, hvis den pågældende i prøvetiden for den betingede udvisning begår nyt strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter §§ 22-24, og der inden prøvetidens udløb foretages rettergangsskridt. Kan der ikke ske udvisning, jf. § 26, stk. 2, skal udlændingen udvises betinget på ny. Prøvetiden fastsættes efter reglerne i stk. 2.	**3.** I *§ 24 b, stk. 3, 1. pkt*., indsættes efter "medmindre dette": "med sikkerhed".
Stk. 4. ---	
§ 25 a En udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, kan endvidere udvises, hvis 1) udlændingen uden for de i §§ 22-24 nævnte tilfælde er dømt for overtrædelse af § 42 a, stk. 7, 4. pkt., jf. § 60,	**4.** I *§ 25 a, stk. 1, nr. 1,* ændres "eller lov om våben og eksplosivstoffer," til: "lov om våben og eksplosivstoffer eller lov om knive og blankvåben m.v.".

stk. 1, straffelovens §§ 119, 244, 266, 276-283 eller 290, toldlovens § 73, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, eller lov om våben og eksplosivstoffer, eller udlændingen over for politiet har erkendt overtrædelsen eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det strafbare forhold, eller

2) ---

Stk. 2. ---

§ 26

Stk. 2. En udlænding skal udvises efter §§ 22-24 og 25, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

5. *§ 26, stk. 2*, affattes således:

"*Stk. 2.* En udlænding skal udvises efter §§ 22-24 og 25, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. dog § 26 b. "

6. Efter § 26 a indsættes:

"**§ 26 b.** For udlændinge, som er omfattet af EU-reglerne, kan udvisning kun ske i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed. "

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2017.

Stk. 2. Udlændingelovens § 24 b, stk. 1, 1. pkt., § 24 b, stk. 3, 1. pkt., og § 26, stk. 2, som ændret ved denne lovs § 1, nr. 2 og 3, finder alene anvendelse for lovovertrædelser begået efter lovens ikrafttræden. For lovovertrædelser begået før lovens ikrafttræden finder de hidtil gældende regler anvendelse.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.